

Osmak N., PhD. Philology. , Professor
National Pedagogical University of Dragomanov, Kyiv
Kyrnytska V., undergraduate

SOCIO-PSYCHOLOGICAL MODEL OF MASCULINITY IN THE NOVEL «THE CITY» BY VALERIAN PYDMOHYLNY

The article characterized the main features of Ukrainian modernism early 20's including the literary characteristic of urbanism that has led to the appearance and functioning the so-called masculinity discourse in Ukrainian literature. Its trends of development showed the emergence of a new philosophy of life.

Keywords: novel, masculinity, Stepan Radchenko, women, writer.

УДК 811. 82 (Пушик)

Осьмак Н., канд. філол. наук, професор
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ
Фулей Д., магістрант

ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОХОВАЛЬНОГО ГУЦУЛЬСЬКОГО РИТУАЛУ В РОМАНІ «СТРАЖ-ГОРА» СТЕПАНА ПУШИКА

У статті характеризуються особливості художнього моделювання поховальної гуцульської обрядовості в романі «Страж-гора» Степана Пушика, із використанням етнографічних подробиць інтерпретується гуцульський звичай «посіжінє», його значення у художній площині тексту письменника.

Ключові слова: роман, гуцули, похорон, посіжінє, ритуал.

Як поет і прозаїк, драматург і перекладач, фольклорист і публіцист, літературознавець і політик, економіст і педагог – Степан Пушик постає в українській культурі людиною франківського гарту, який у «поті чола», не покладаючи рук, постійно відчуває потребу бути в русі, у праці – праці аж до активної самопожертви. Його творча діяльність є свідченням відданого працелюбства на благо своєї Галицької землі, своєї України.

Митець у своїх віршах, піснях, художніх оповідах, повістях, оповіданнях, новелах, романах по-універсалістськи знайшов себе у різних родах і жанрах. Простота написання, інтелектуалізм, цікаві образи, характери героїв привертають увагу читачів. Особливо цікавим є роман з народних вуст «Страж-гора». Автор організував виклад від імені героїні твору – Марії Марчак, це літня жінка, у якої Степан Григорович записував пісні й казки, котра веде свою розповідь з глибини свого роду, його історії від життя дідів і прадідів, закінчуючи життям правнуків. Оскільки автор мешканець Західної України, його серцю мила історія Гуцульщини й гуцульського краю. В романі «Страж-гора» описується життя гуцулів, їх звичаї та традиції.

© *Осьмак Н., Фулей Д., 2016*

Однією зі значних рис, які впливають на формування своєрідної традиції – фольклору жителів Карпат, є географічне розташування краю. Природне довкілля гірської місцевості, в якій проживали гуцули впродовж століть, суттєво вплинуло на форманту національного характеру. Аксиоматичною є думка, що український ландшафт не може не вплинути на підсвідомі структури психіки тих, хто на ній живе і працює [5, 123]. Вважається, що гуцули етнічно презентували основні складники національного характеру українців загалом. Вони наділені кордоцентризмом, певними рисами поведінки, натурфілософським і міфопоетичним характером світоспоглядання. Певне формування рис характеру, поведінки, психічні реакції є відображенням етнічної ментальності, своєрідного українського гірського субетносу.

Часто у своїх творах письменники, від Ю. Федьковича починаючи, при опрацюванні гуцульської теми широко представляють «ідеальний тип представника української нації» в образі гуцула, який його репрезентує ментально-психічно. У романі «Страж-гора» читачеві теж помітні риси індивідуальності гуцула, як автохтонного жителя гуцульського краю.

Автор записує розповіді Марії Марчак і разом із колоритним плином нарації на сторінках роману зображено звичаї, обряди і традиції жителів Карпат. Зокрема, автентичним і водночас незвичним для мешканців Наддніпрянської України є опис похоронного ритуалу, а саме вечір перед похованням померлого. На Гуцульщині, а загалом і в Західній Україні і досі існує звичай посіжіння (сидіння родичів, сусідів біля тіла померлого, навіть забав молоді довкола нього), адже покійника не можна залишати самого. Героїня роману «Страж-гора» теж розповідає про такий звичай і свою місію етнографічному ритуалі: «Прийшов дяк псалтир читати, а я прийшла казки розказувати. Ціле своє життя мала я роботу: по весіллях співати, а при вмерлому казки розказувати. Бувало, цілу ніч рот тобі не закривається» [4, 150]. Оскільки основна обрядодія, яку виконували учасники вночі, – зберегти вогонь, тобто стежити, щоб не погасла свічка. Коли одна догоряє – запалюють іншу. Марія Марчак розповідала казки для того, щоб люди, які прийшли на посіжіння не дрімали. Як відблиск «живої ватри», довкола якої зустрілися покоління живих і мертвих (синкретизм християнства і язичницької міфопоетики).

У романі описано унікальне і украй архаїчне явище народної культури – «забав при мерці» (ігор, які влаштовували учасники посіжіння). Ці забави на похороні людей старшого віку та неодруженої молоді різнилися. Володимир Гнатюк в етнографічній розвідці «Похоронні звичаї й обряди» [1] робить повний опис похоронного обрядодійства різних теренів України, згадує і про забави (в різних селах вони мали інколи різну назву, але майже однаково виконувались). Забави проходили в хорамах, а якщо це були більш заможні люди і в них були дві хати, то грались там, де було місце. Суть цих забав полягала в тому, щоб розвеселити людей, які прийшли на посіжіння, і «підняти дух» родичів, веселіше провести мерця в останню дорогу. Присутні, які брали участь у забавах, пропонували гру, і хто набрав найбільше голосів – у ту гру і збавлялись. Широковідомими та найуживанішими були «Лопатки», «Грушка», «Млин», «Бити лубка». В «Лопатки» грали так: один із присутніх сідає в куток, і йому зав'язують очі, тим часом хтось робить лопатку, а потім тою лопаткою б'ють його по п'ятах, і він повинен вгадати, хто його вдарив. Якщо вгадує, то сідає на його місце той, хто бив, а

якщо ні, то забава продовжується до тих пір, поки він не вгадає. Натомість у «Грушку» грали майже за таким самим принципом. З дошки робили лопатку, яка була схожа на грушку, і тому називались «грушка». Як зробили грушку, один із парубків сідав під стіну і вивертав шапку. Його називали «пан» – і хто першим ляже під грушку (тобто покладе голову в шапку), то «пан» закривав йому очі, щоб він не побачив, хто вдарив його грушкою. Хтось із людей, які беруть участь, в забаві бив його грушкою і швидко передавав її іншому. Тож грушка передається з рук в руки, а лежачому потрібно вгадати, хто саме його вдарив. Всі стрибають довкола кругом, заплутуючи його, і тільки коли він вгадає, хто його вдарив, сідає на його місце – «лягає під грушку» і забава триває. Розповідачка Марія, яка увібрала звичай та культуру дідів-прадідів, засвідчила існування цього обряду і в їхній місцевості. Марія говорить так: «В нас на Лужку колись ігри були при тілі померлого. Називалось, що «привида проганяють». Цілу ніч парубки з дівчатами бавилися. Били «лопатки», їхали «потягом», давали «понюшки» [4, 150]. Такий звичай притаманний гуцулам. Місцевий громадсько-політичний діяч, етнограф, письменник Петро Шекерик-Доників пояснив звичай тим, що в розкиданих «по верхах» оселяя гуцулів молодь сходилась вкрай рідко, і таке згромадження, що відбувалось на похороні, обрядово «використовували» [3]. Забави проходили в хорамах (довгих сніях), учасниками їх були люди чужі для небіжчика, проте родичі спостерігали і сміялися.

У деяких регіонах Гуцульщини посіжінє називали від найменування забав «Грушка» або «Лопатки». У новелі одного з синів гуцульського краю і письменника-класика «Покутської трійці» Марка Черемшини, який у новелі «Грушка» теж описав архаїчний звичай: «Легіні і дівчата сходилися на «грушку»» [6, 50]. І з цих рядків нам відразу зрозуміло, що вони збирались на посіжінє, яке у селі, Марка Черемшини, Кобаки називалось «грушка». Черемшина зазначає: прийшовши на «грушку» гуцули молились, вшановували пам'ять померлого. Але для того, щоб розвеселити присутніх і відвернути родичів від всесилья смутку, починалися забави: «Уклякали коло тіла, відшептували молитви, а потому борзо смуток скидали і в хорамах гралися в «жмурку» та «лопатки». Трембітар ставав коло одвірка і накидувався їм із своєю хрипливою командиркою. – Туго сплітайте скруцак, дівчєта, тугенько! А на стільчик нехай сідає Марійка Демєнова, ану, хутко! А ти, Васильку, причікни на коліна, лице Марічці у приділок клади та й угадуй, котра піде за мене, за Гнатка вонєчого. Чєлядь сміялася придушєним сміхом. – Не смійтєси, бо подавтєси, а ви господарські діти. – Ей, уступиси, Гнатку, цєся «грушка» не для тебе, було давно жєнитиси. – Ей-га! Голова мні заболіла за дівками, шо не піддаютиси. – Возьми собі фартушянку, ми тебе не хочємо: ти старий, та й босий, та й голий. – Коли жє бо я навкірки з-мєжи вас котрус возму, аби хавтури їла, Гнатка шїнувала. Будєте видіти, що ця «грушка» покажє. Лиш не жєлуйтє Василька, лиш по плєчєх луп, луп, аби темив сєсу «грушкє», бо Ілашка добра була, Гнатови хлїбця давала. Мой, хло', гупайтє, тажє-стє дужі, тажє-стє йкас парубїя! Дужчє, шє дужчє, отак, отак, по-циганцки, ей-га! Гі-гі-гі! Василина підє за Федя, Гафія підє за Лєся, Калина за Михалєя, Одокія за Гната. Ото будє колачі хрупати, ото будє мєні прошивки вишивати. Гі-гі-гі!» [6, 50-51]. З цієї цитати видно, що молодь на цих забавах знайомилась і через ритуал гри приглядалася один до одного, народжувалася симпатія між молоддю, укладалися шлюбні пари. О. Гнідан зазначає, що «Розпач і сум у хаті – радість і забава в сніях. Смерть терновим вінком накрила Ілашку, а шлюбна троянда завітчує безконечну і вічну нитку життя молодих» [2, 54]. Описана Марком Черемшиною забава у новелі «Грушка» є підтвердженням слів

Петра Шекерика-Доникова про те, що гуцульська молодь використовувала раціонально такі зібрання, оскільки хати були розташовані далеко одна від одної і вони не мали змоги збиратись на вечорниці кожен день.

Оскільки Марія Марчак згадує про такий звичай, можливо в дитинстві вона була свідком такого дійства. Православна й греко-католицька церква намагалися обмежити ці звичаї архаїчного первовіку на користь християнських поховальних обрядів. Навіть Марія Марчак згадує: «...А по війні чогось-то занехали, священники дуже сварили за це. Казали, що то дикуни лише веселяться, коли хтось умирає, бо пізніше вони їдять його тіло, а християне повинні оплакувати мертвого. Та й пішла мода згадувати, як то людина жила, і казки розказувати...» [4, 155].

Героїня роману «Страж-гора» справжній носій і поціновувач фольклорних традицій, і саме через її образ Степан Пушик хоче передати всю глибину, неповторність і оригінальність українських традицій і звичаїв.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гнатюк В. Похоронні звичаї й обряди / В. Гнатюк // Етнографічний збірник. – Л.: накладом Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка, 1912. – Т. XXXI-XXXII. – С. 131-424.
2. Гнідан О. Марко Черемшина. Нариси життя і творчості / О. Гнідан. – К.: Дніпро, 1985. – 167 с.
3. Кузеля З. Посіжінє і забави при мерці в українськiм похороннiм обрядi / З. Кузеля // Записки наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка. – Л.: накладом Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка, 1914. – Т. СХХІ. – С. 201 – 214.
4. Пушик С. Страж-гора / С. Пушик // Страж-гора: Роман з народних уст: Оповідання та новели. – К.: Етнос, 2004. – С. 27-277.
5. Хрущ О. Український характер: історико-культурні та геополітичні умови його формування / О. Хрущ // Збірник наукових праць: Філософія. Соціологія. Психологія. – Івано-Франківськ: Вид-во Прикарп. ун-ту, 1996. – Ч. 1. – С. 123-140.
6. Черемшина М. «Грушка» / М. Черемшина // Новели; Присвяти Василю Стефанику; Ранні твори; Переклади; Літературно-критичні виступи; Спогади; Автобіографія; Листи / Вступ. стаття, упоряд. і приміт. О. В. Мишанича; Ред. тому В. М. Русанівський. – К.: Наук. думка, 1987. – С. 49-53.

Осьмак Н., канд. філол. наук, професор

Национальный педагогический университет имени М. П. Драгоманова, Киев

Фулей Д., магистрант

ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ ПОГРЕБАЛЬНОГО ГУЦУЛЬСКОГО РИТУАЛА В РОМАНЕ «СТРАЖ-ГОРА» СТЕПАНА ПУШИКА

В статье раскрываются особенности художественного моделирования гуцульского обряда погребения в романе «Страж-гора» Степана Пушика, с использованием этнографических подробностей интерпретируется гуцульский обычай «посіжінє», его значение в авторском художественном тексте.

Ключевые слова: роман, гуцулы, погребение, «посіжінє», ритуал.

Osmak N., PhD, Philology. Sciences, Professor
National Pedagogical University of Dragomanov, Kyiv
Fuley D., undergraduate

ARTISTIC FEATURES HUTSUL FUNERARY RITUAL IN THE NOVEL «GUARD-MOUNTAIN» BY STEPAN PUSHIK

The article reveals the peculiarities of artistic modeling Hutsul burial rite in the novel «Guard-Mountain » by Stepan Pushik, using ethnographic details interpreted the Hutsul custom «posizhinje», its value in the author's literary text.

Key words: novel, Hutsuls, burial, «posizhinje», ritual.

УДК 821.161.2:82 – 1

Процик І., канд. філол. наук, старший викладач
Запорізьк. нац. ун-т, Запоріжжя

СОНЦЕ ІВАНА ДРАЧА

У статті розглядається образ сонця в поезії І. Драча з метою виявлення різноманітних змістових нашарувань цього образу, його символіки, залежності значення образу від певного контексту, варіювання інтерпретації образу сонця І. Драчем. Зроблено висновки, що в поезії І. Драча відіграє важливу роль образ сонця, який засвідчує фольклорні витоки і глибокий символізм.

Ключові слова: сонце, образ, метафора, фольклор, символ.

Поезія І. Драча по праву посідає місце одного з найяскравіших явищ в українському мистецтві слова, оскільки їй властива яскрава образність, широка амплітуда почуттів і емоцій ліричного героя, експериментаторство і з формою, і зі змістом, що завжди дивує, часом навіть вражає читача і змушує його замислитися, пробиваючись крізь товщу змістів, зрозуміти глибину значення образів і слів, які постають у викличному, на перший погляд, парадоксальному контексті, але саме завдяки цьому образність, символіка кожного образу стає ще більш яскравою і точною.

Дослідження поезії І. Драча нараховують низку розвідок. З-поміж публікацій про творчість І. Драча – праці В. Брюггена, В. Бурбана, І. Дзюби, М. Жулинського, М. Ільницького, Л. Кузьмільної, Л. Масенко, Л. Новиченка, Т. Салиги, Є. Сверстюка, Г. Сивокона, М. Слабошпицького, А. Ткаченка, у яких досліджено формозмістове новаторство І. Драча, мотиви поезії, поетику окремих творів, стиль, проте охарактеризовано не всі образи. Об'єктом дослідження в зазначених працях є переважно поезія І. Драча, вміщена у виданні „Вибрані твори”. Твори пізнішого періоду (від 1985 р. до сьогодні) опинилися поза увагою науковців. І. Драч продовжив започатковану його попередниками в українській літературі солярну традицію, проте дослідження значення образу сонця в його поезії було проведено невичерпно, що й зумовлює актуальність статті.

© Процик І., 2016

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Видавничий дім Дмитра Бураго

*****

Наукове видання

«МОВА І КУЛЬТУРА»

Випуск 18

Том V (180)

Київ
2016

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

Издательский дом Дмитрия Бураго

*****

Научное издание

«ЯЗЫК И КУЛЬТУРА»

Выпуск 18

Том V (180)

Киев
2016

М 74 МОВА І КУЛЬТУРА. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2016. – Вип. 18. – Т. V (180). – 488 с.

Наукове видання «Мова і культура» засноване у 1992 році

Видання зареєстроване Міністерством юстиції України.

Свідоцтво КВ № 12056-927ПП від 4.12.2006 р.

Затверджено постановою президії ВАК України

від 18 листопада 2009 р. № 1-05/5

Засновники:

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Видавничий дім Дмитра Бураго

Видається за рішенням Вченої ради Інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка від 19.02.2007 р.

Головний редактор Д. С. Бураго

Редакційна колегія:

канд. філол. наук, доц. **П. П. Алексєєв**; д-р філол. наук, проф. **В. М. Бріцин**; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України **Ю. Л. Булаховська**; д-р філол. наук, проф. **О. П. Воробйова**; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України, заслужений працівник ВШ України **Л. П. Іванова**; д-р філол. наук, проф. **Т. В. Клеофастова**; д-р філол. наук, проф. д-р філол. наук, проф. **Ю. І. Корзов**; д-р філол. наук, проф. **Н. В. Костенко**; д-р філол. наук, проф. **О. О. Корнієнко**; д-р філол. наук, проф. **Г. Ю. Мережинська**; д-р філол. наук, проф. **А. К. Мойсієнко**; д-р філол. наук, проф. **Ю. Л. Мосенкіс**; д-р філол. наук, проф. **Н. Г. Озерова**; д-р філос. наук, проф., академік НАН України **О. С. Онищенко**; д-р пед. наук, канд. філол. наук, проф. **Г. В. Онкович**; д-р філол. наук, проф. **Т. А. Пахарєва**; д-р філол. наук, проф. **Г. Ф. Семенюк**; д-р філол. наук, проф., академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України **В. Г. Склярєнко**; д-р філол. наук, проф. **Н. В. Слухай**; д-р філол. наук, проф. **О. С. Снитко**; д-р філол. наук, проф. **Е. С. Соловей**; д-р психол. наук, проф., член-кор. АПН України **Н. В. Чепєлєва**.

ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ ТА КОМПАРАТИВІСТИКА

Висоцька Н.О. ТЕКСТИ ТА/АБО КОНТЕКСТИ: ДИНАМІКА АНАЛІТИЧНИХ СТРАТЕГІЙ У ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІЙ ДУМЦІ США.	5
Гальчук О.В. МІФОПОЕТИКА ЯК МОДУС МЕТАТЕКСТУ АНГЛІЙСЬКОГО НЕОРОМАНТИЗМУ	12
Юдин А.А. ФОРМИРОВАНИЕ ИНСТИТУТА АВТОРСТВА В ЛИТЕРАТУРЕ КИЕВСКОЙ РУСИ	18
Калашиникова О.Л. «ДИАЛОГ С «ЧУЖИМ ТЕКСТОМ» В СОВРЕМЕННОМ ФРАНЦУЗСКОМ РОМАНЕ (Ф. БЕГБЕДЕР, М. УЭЛЬБЕК, Г.МЮССО).	25
Кормилов С.И. К ПРОБЛЕМЕ СИНТЕТИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ ЛИТЕРАТУРЫ: ЭЛЕМЕНТЫ И КАЧЕСТВА ХУДОЖЕСТВЕННОГО ПРОИЗВЕДЕНИЯ	35
Свенцицкая Э.М. СПЕЦИФИКА ХУДОЖЕСТВЕННОГО СЛОВА В СОВРЕМЕННОМ ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИИ	50
Шеховцова Т.А. «ЧЕЛОВЕК В ПЛАЩЕ»: ОБ ЭВОЛЮЦИИ ОДНОГО ЛИТЕРАТУРНОГО ТОПОСА	56
Юферева Е.В. ИНТЕРПРЕТАЦИЯ РОМАНТИЧЕСКОГО КАНОНА: ПУТЕВЫЕ ЦИКЛЫ А. МИЦКЕВИЧА И ПОЭТОВ 1880-Х ГГ.	67
Вишиницька Ю.В. МІФОЛОГІЧНІ СЦЕНАРІЇ В СУЧАСНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ: СПРОБА ТИПОЛОГІЗАЦІЇ.	74
Морева Т.Ю. КОНФИГУРАЦИЯ ТОЧЕК ЗРЕНИЯ В РАССКАЗЕ А.С. ГРИНА «СЕРЫЙ АВТОМОБИЛЬ»	82
Мурейко А.Б. ТИПОЛОГІЧНА ПОДІБНІСТЬ ХУДОЖНЬОГО ПСИХОЛОГІЗМУ НОВЕЛІСТИКИ ПРОСПЕРА МЕРІМЕ І МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО	89
Онопрієнко А.Д. МОТИВ «ТУГИ ЖИТТЯ» («ENNUI DE VIVRE») У ПОЕЗІЇ Ш. БОДЛІЕРА ТА Ф. СОЛОГУБА.	94
Садовська Ю.В. «ПІ, ХТО ЗНИЗУ» У ТВОРАХ ПРО РЕВОЛЮЦІЮ (М. АСУЕЛА, О. ФАДЄЄВ)	100
Сподарец Н.В. МИРООБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ ДИСКУРС ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЯ: ОТ МИРА ПРОИЗВЕДЕНИЯ К АВТОРСКИМ МИРАМ ПОЭТОВ СЕРЕБРЯНОГО ВЕКА	106
Чередник Л.А. МИР СЕРВАНТЕСА И МИР БУЛГАКОВА В ПЬЕСЕ «ДОН КИХОТ»	112

ЗАРУБІЖНА ЛІТЕРАТУРА

<i>Степанова А.А.</i> ЖАНР РОМАНА-ИНТЕРВЬЮ В ТВОРЧЕСТВЕ РОМЕНА ГАРИ («НОЧЬ БУДЕТ СПОКОЙНОЙ» КАК ОПЫТ КУЛЬТУРНОЙ БИОГРАФИИ)	118
<i>Андропова Л.Г.</i> ПОЭТИКА ЗАГЛАВИЙ «РИМСКИХ РАССКАЗОВ» АЛЬБЕРТО МОРАВИА	129
<i>Бутевич В.</i> ЗАМІТКИ ПРО ОДИН ВІРШ ЗБІГНІСВА ГЕРБЕРТА У НІЦШЕАНСЬКОМУ КОНТЕКСТІ	137
<i>Дмитрієва В.В.</i> АРХЕТИПНІ ОБРАЗИ КАЗКИ ПРО СИНЮ БОРОДУ У ДОБУ МОДЕРНІЗМУ	144
<i>Євтушенко С.О.</i> ПОСТКОЛОНІАЛЬНІ ОБРАЗИ СХОДУ У ТВОРАХ АНГЛО-ІНДІЙСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ	152
<i>Колісниченко А.В.</i> МІФІЧНИЙ СИНКРЕТИЗМ ХУДОЖНЬОГО ПРОСТОРУ ПОЕМИ ГАРТА КРЕЙНА «МІСТ»	158
<i>Кравітський Г.</i> THE IMAGE OF THE VICTIM IN DETECTIVE STORY “ A SCANDAL IN BOHEMIA” BY SIR A.C. DOYLE	166

РУССКАЯ ЛИТЕРАТУРА

<i>Анненкова Е.С.</i> «МОЙ СЧАСТЛИВЫЙ КИЕВ»: ОБРАЗ КИЕВА В ПРОЗЕ ГАЛИНЫ КУЗНЕЦОВОЙ	172
<i>Бубенок О.Б.</i> ОБРАЗ ХАЗАР В ФОЛЬКЛОРНЫХ СЮЖЕТАХ «ПОВЕСТИ ВРЕМЕННЫХ ЛЕТ»	179
<i>Дербенёва Л.В.</i> СРАВНИТЕЛЬНЫЙ МЕТОД КАК ПРИНЦИП ИССЛЕДОВАНИЯ РОМАНА В ИСТОРИКО-ЛИТЕРАТУРНОЙ КОНЦЕПЦИИ П.Д. БОБОРЫКИНА	189
<i>Ильинская Н.И.</i> ДЕМИФОЛОГИЗАЦИЯ МАССОВОГО СОЗНАНИЯ В ПОЭЗИИ РУССКОГО КОНЦЕПТУАЛИЗМА	195
<i>Корниенко О.А.</i> ИГРА В ХУДОЖЕСТВЕННОМ МИРЕ С.Д. КРЖИЖАНОВСКОГО (О «ШАХМАТНОМ КОДЕ» В ПРОЗЕ ПИСАТЕЛЯ)	202
<i>Мусий В.Б.</i> СЕМАНТИЧЕСКИЕ ОППОЗИЦИИ В РАССКАЗЕ А.С. ГРИНА «НОЧЬЮ И ДНЕМ»	213
<i>Сакрэ Н.В.</i> ОТ ОДОЕВСКОГО К ЧЕХОВУ : ИЗОБРАЖЕНИЕ ВРАЧА В РОМАНЕ ЕВГЕНИЯ ГРЕБЕНКИ «ДОКТОР» КАК ОДИН ИЗ ЭТАПОВ ЭВОЛЮЦИИ ОБРАЗА	220

Шестакова Э.Г. ТИШИНА ГОР: ПРЕДВОСХИЩЕНИЕ ЭКЗИСТЕНЦИАЛИЗМА В РАННЕЙ ПРОЗЕ И.А. БУНИНА.	227
Абабина Н.В. ЧЕХОВСКИЙ ГЕРОЙ В ЭПОХУ ПЕРЕХОДНОСТИ	237
Астахова А.А. ЖАНРОВО-СТИЛЕВЫЕ ОСОБЕННОСТИ РАССКАЗА Ю. КАЗАКОВА «СВЕЧЕЧКА».....	245
Белогорская Л.В. СПЕЦИФИКА ХУДОЖЕСТВЕННОГО ПРОСТРАНСТВА ФЕЕРИИ А.С. ГРИНА «АЛЫЕ ПАРУСА»	251
Боровская Е.Н. НАУЧНАЯ МЫСЛЬ И НАТУРФИЛОСОФСКИЕ МОТИВЫ КАК ОДИН ИЗ ФОКУСОВ ПОЭЗИИ М. ЛОМОНОСОВА И Н. ЛЬВОВА.	259
Еремина-Чащина М.В. СПЕЦИФИКА ГОРОДСКОГО ПРОСТРАНСТВА В ОЧЕРКАХ СИГИЗМУНДА КРЖИЖАНОВСКОГО.	264
Мельник Т.Н. К ПРОБЛЕМЕ СТИЛИЗАЦИИ В ЛИТЕРАТУРЕ (РОМАН В. ШУКШИНА «Я ПРИШЕЛ ДАТЬ ВАМ ВОЛЮ»).....	270
Поздняков М.М. ДОВЛАТОВ О НАБОКОВЕ (С ИРОНИЕЙ И ЛЮБОВЬЮ).....	275
Таратута С.Л. АЛЛЕГОРИЯ КАК СПОСОБ ВОПЛОЩЕНИЯ АВТОРСКОЙ КОНЦЕПЦИИ В ПЬЕСЕ Е.ШВАРЦА «ДРАКОН».....	280
Шуберт А.Н. ПОЭТИКА МУЗЫКАЛЬНЫХ НОВЕЛЛ С.Д. КРЖИЖАНОВСКОГО	287
Хинкиладзе Е.В. ТРИЛОГИЯ В.П. КРЫМОВА «ЗА МИЛЛИОНАМИ» И «ПАМЯТЬ» ЖАНРА ПЛУТОВСКОГО РОМАНА	294

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Погребенник В. Ф. ХУДОЖНІЙ СВІТ ЗБІРКИ «МАГІЯ ВОГНЮ» ДАРІЇ МЕЛЬНИКОВИЧ-РИХТИЦЬКОЇ	300
Свербілова Т.Г. ІМАГОЛОГІЧНИЙ РІВЕНЬ ЗОБРАЖЕННЯ КИЇВСЬКИХ ІСТОРИЧНИХ ПОСТАТЕЙ 1918-1919 РР. У СПОМИНАХ, КІНО І ДРАМАТУРГІЇ 1920-1930-Х РР.	307
Александренко В. В. ЖАНРОВА ДИФУЗІЯ МАЛОЇ ПРОЗИ Д. МАРКОВИЧА (НА ПРИКЛАДІ ТВОРІВ «НЕВДАЛИЦЯ», «БРАЗИЛІЯНИ»).....	315
Бикова Т. ТАНАТОЛОГІЧНИЙ МОТИВ ГУЦУЛЬСЬКОГО ТЕКСТУ МАРКА ЧЕРЕМШИНІ.....	319
Бледних Т.Ю. ПОЕТИЧНА ТВОРЧІСТЬ АНДРІЯ ЧУЖОГО	325
Борбунюк В.О. «САМЫЙ ВЫБОР ШЕВЧЕНКО СВИДЕТЕЛЬСТВУЕТ О ВАШЕЙ ПОЭТИЧНОСТИ...»: И. БЕЛОУСОВ – ПЕРЕВОДЧИК «КОБЗАРЯ» Т. ШЕВЧЕНКО	330

Кобелецька О.І. ІЛЮСТРАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ ПОГЛЯДІВ НАРОДУ В УКРАЇНСЬКОМУ ФОЛЬКЛОРІ КІНЦЯ 10-Х –ПОЧ. 20-Х РР. ХХ СТ.	337
Осьмак Н., Кирницька В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА МОДЕЛЬ МАСКУЛІННОСТІ У РОМАНІ «МІСТО» ВАЛЕР'ЯНА ПІДМОГИЛЬНОГО	346
Осьмак Н., Фулей Д. ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОХОВАЛЬНОГО ГУЦУЛЬСЬКОГО РИТУАЛУ В РОМАНІ «СТРАЖ-ГОРА» СТЕПАНА ПУШИКА	352
Процик І.В. СОНЦЕ ІВАНА ДРАЧА	356
Уриць Т. ТОПОНІМИ ЯК МАРКЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПЕЦИФІКИ ТВОРІВ СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ПОЕТІВ	361

ДОСЛІДИ: АНАЛІЗ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

Абрамович С.Д. О СТРУКТУРЕ ХУДОЖЕСТВЕННОГО ОБРАЗА У ХЛЕБНИКОВА	368
Игошева Т.В. ЖАНРОВИЙ СЛЕД ЭЛЕГИЧЕСКИХ МОДЕЛЕЙ В СТИХОТВОРЕНИИ А. БЛОКА «О, НЕТ! НЕ РАСКОЛДУЕШЬ СЕРДЦА ТЫ...»	375
Костенко Н.В. НЕКЛАСИЧНИЙ ВІРШ ЯК ЕЛЕМЕНТ ХУДОЖНЬОГО СВІТУ ТВОРУ	384
Пахарева Т.А. СТИХОТВОРЕНИЕ Н. ГУМИЛЕВА «И ГОД ВТОРОЙ К КОНЦУ СКЛОНЯЕТСЯ...» СКВОЗЬ ПРИЗМУ СЕМАНТИКИ МЕТРА	391
Раскина Е.Ю. ВОЙНА, РЕВОЛЮЦИЯ И ВОЛШЕБНАЯ СКРИПКА: ОБРАЗНО-СИМВОЛИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ СТИХОТВОРЕНИЯ Н.С. ГУМИЛЕВА «И ГОД ВТОРОЙ К КОНЦУ СКЛОНЯЕТСЯ»	399
Чевтаев А.А. СОБЫТИЙНАЯ СТРУКТУРА СТИХОТВОРЕНИЯ Н. ГУМИЛЕВА «И ГОД ВТОРОЙ К КОНЦУ СКЛОНЯЕТСЯ...»: ОТ ВРЕМЕНИ К ВЕЧНОСТИ	406
Гон О.М. «ЗМІСТ ЛОГОСА ВТРАЧАЄ СЛОВО»: РЕЦЕПЦІЯ ЖАНРУ «КАНТОС» ПАУНДА	414
Кальян К.А. КОНЦЕПТ МАСКУЛІННОСТІ В ІНТИМНОЇ ЛИРИКЕ Р.А. КАТАЕВОЙ	422
Князь А.А. ЭВОЛЮЦИЯ ОБРАЗА ТЕЗЕЯ В ТРАГЕДИИ М. И. ЦВЕТАЕВОЙ «АРИАДНА»	428

Никитская Е.И. ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ МИР СТИХОТВОРЕНИЯ Н.С. ГУМИЛЕВА «ЕВА ИЛИ ЛИЛИТ»	434
Фокина С.А. МУЗЫКАЛЬНЫЙ КОНТЕКСТ КАК ИНТЕРПРЕТАЦИОННАЯ ДОМИНАНТА СТИХОТВОРЕНИЯ АНДРЕЯ ШИРЯЕВА «ТЫ НАЧИНАЕШЬСЯ ИЗ ТЕМНОТЫ...»	441
Григораши А.М. ИНДИВИДУАЛЬНО-АВТОРСКАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ ПОСЛОВИЦ И ПОГОВОРК В МЕМУАРНОМ ЖАНРЕ (НА МАТЕРИАЛЕ КНИГ Н. Я. МАНДЕЛЬШТАМ «ВОСПОМИНАНИЯ» И «ВТОРАЯ КНИГА»)	447
Клименко Т.А. ЯЗЫКОВЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЛИРИКИ (НА МАТЕРИАЛЕ СТИХОТВОРЕНИЙ СОВРЕМЕННЫХ АВТОРОВ)	453
Полякова Т. М. АВТОРСКАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ УКРАИНИЗМОВ В РУССКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ.	458
Сахарова О.В. ЯК І ПРО ЩО «ГОВОРЯТЬ» ПЕРСОНАЖІ ДРАМАТИЧНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ДРАМАТУРГІЇ КІНЦЯ XX – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ)	463
Ченьлин Чень СПЕЦИФИКА ПЕРЕВОДА РАССКАЗА ДЛЯ ДЕТЕЙ С РУССКОГО ЯЗЫКА НА КИТАЙСКИЙ (НА МАТЕРИАЛЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ РАДИЯ ПОГОДИНА «КТО НАГРЕЛ МОРЕ»)	470
Шэнь Биньбинь О СВОЕОБРАЗИИ НЕКОТОРЫХ РЕЧЕЭТИКЕТНЫХ ФОРМУЛ В ПОВЕСТИ С. Т. АКСАКОВА «ДЕТСКИЕ ГОДЫ БАГРОВА-ВНУКА». ...	477